

способствует Вашей творческой активности. В общем, человек у которого все в порядке с его «Я» – счастлив! Помните, что хорошие, позитивные мысли смогут занять место в Вашей голове, если Вы без жалости избавитесь от всего негативного, что было там ранее. Наведите порядок в своих мыслях и душе и наслаждайтесь новой прекрасной жизнью. Исцелите своего Внутреннего Ребенка!

Литература

1. Исцеление внутреннего ребенка – основа счастливой жизни. Режим доступа : <http://goldenchild.ru/traning/tr1/>
2. М.П. Папуш. Теория и методы – коммуникативный анализ. Внутренний Ребенок. Режим доступа: <http://www.papush.ru/index.php/communication-analysis/170-2009-02-14-17-45-4>
3. Юнг Карл Густав. Божественный ребенок. Режим доступа : http://www.koob.ru/jung/bozhestvennii_rebenok

УДК 159.942.5 (043)

Кулікова А. О., асистент

ОСОБЛИВОСТІ КРИЗИВОГО СТАНУ ОСОБИСТОСТІ

Кризю можна визначити як тривалий внутрішній конфлікт з приводу життя в цілому, його сенсу, головних цілей та шляхів їх досягнення. Переживання людиною кризи тісно пов'язане зі ступенем усвідомлення кризового стану.

Усвідомлення кризового стану збільшується із зростанням рівня особистісної зрілості, із здатністю до рефлексування, яка у кожної людини особливі, специфічні. Ці можливості можна розвинути, вони залежать деякою мірою від індивідуального досвіду попереднього розв'язання складних життєвих ситуацій.

Серед найнеприємніших кризових переживань слід згадати неможливість прогнозувати власне майбутнє. Потреба вийти за межі сьогодення є притаманною кожній людині. У скрутних життєвих обставинах майбутнє звужується, перспектива втрачається, і тривога з приводу завтрашнього дня, небажаних несподіванок, можливих неприємних сюрпризів починає негативно впливати на самопочуття, працездатність, стосунки з оточуючими, смак до життя як такий [1].

У кризовому стані виникає стійке почуття нереальності того, що відбувається. Здається, такого просто не може бути, це якийсь страшний сон, жах, хвора фантазія. Обставини складаються таким чином, що повірити у власні сили, у можливість подолати перешкоди спочатку дуже важко, і тому особистість «ховається» за почуття недійсності, несправжності, випадковості.

Зовнішній світ має два стани: він може бути легким або важким. Легкий гарантує задоволення всіх актуалізованих потреб людини, що мешкає у ньому. Важкий - не гарантує цього. Внутрішній світ буває простим і складним. У простому світі є лише одна потреба або єдине життєве ставлення. У складному світі потреб або ставлень декілька, і вони можуть вступати у зіткнення одне з одним.

У легкому і простому життєвому світі навіть незначна затримка у задоволенні актуальної потреби сприймається як криза. Часткова незадоволеність переростає у справжню катастрофу, і, таким чином, для інфантильної особистості, що мешкає у цьому світі, кожен стрес є глобальною життєвою кризою. Зауважимо, що інфантильна установка залежить від віку людини, її конституційно-характерологічних особливостей, актуального психофізіологічного стану (і тому захворювання, перевтома, виснаженість знижують стресостійкість, актуалізуючи образи, вередливість, нестриманість тощо).

Для людини, що живе у важкому і простому світі, завдяки наявності терпіння стрес не стає кризою. «Стрес, властиво, це утримувана в шорах терпіння, приборкана терпінням інфантильна криза» (Василіук Ф.Е., 1995, с.93). Стресів у цьому світі багато, і вони або переростають у предметну діяльність, або породжують психосоматичну симптоматику. Оскільки у людини цього світу є лише одна значуща потреба, то за неможливості її задоволення все життя опиняється під загрозою. Таким чином, фрустрація стає життєвою кризою [2].

У легкому і складному світі людина володіє власними механізмами опанування стресових ситуацій:

- а) ціннісно знижуючи значущість актуалізованого життєвого відношення;
- б) переключаючись на інше життєве відношення. Фрустрацій як таких у цьому світі не буває. А внутрішній конфлікт переростає у кризу, по-перше, тому що навіть невеличкий конфлікт двох потреб стає порушенням внутрішньої єдності свідомості, а по-друге, у легкому світі немає ніяких «інших ситуацій», ніяких «там» і «тоді».

Нормальна криза - це перехід від одного вікового етапу до іншого, наприклад, від молодшого шкільного віку до підліткового або від молодості до зрілості. Подібні кризи є нормальними (нормативними) тому, що немає людини, яка б не переживала такої кризи протягом життя, яка була б позбавлена необхідності дорослішати, зростати, старіти, наближуватись до життєвого фіналу [3].

Головний симптом наближення нормативної кризи пов'язаний з тим, що провідна діяльність, якою була, наприклад, гра для дошкільника, навчання для молодшого школяра, вже не може залишатися найголовнішою, провідною. Мова йде про психічне насичення, коли у межах провідної діяльності вікову детермінанту вичерпано, тобто вже немає сприятливих умов для зростання, подальшого розвитку, і виникнення кризи стає неминучим.

Якщо людина чомусь обминула нормальний віковий період зміни старої оболонки, не пережила вчасно прогресивну, нормальну кризу або пережила її у невиразній формі, збільшується ймовірність так званих регресивних, аномальних кризових станів.

Аномальна криза не пов'язана із завершенням певного етапу психічного розвитку, певною стадією життєвого шляху. Вона виникає у складних життєвих умовах, коли людина переживає події, що раптово змінюють її життя. Такі події можуть відбуватися у родинному, професійному, особистому житті. Особливо болісно переживаються життєві ситуації після серії випадкових невдач, під час зростання загального незадоволення собою, власною долею, своєю діяльністю, супутником життя.

Тяжкі життєві ситуації, які підштовхують людину до аномальної, ненормативної кризи, - це такі життєві обставини, що потребують від людини дій, перевершуючих її адаптивні можливості, енергетичні ресурси.

Ненормативна криза руйнує не лише діяльності, що вже не є провідними. Вона зачіпає також і діяльності відносно незрілі, не цілком засвоєні. Негативна фаза, під час якої йде процес руйнації, триває набагато довше, ніж у межах кризи нормативної. Творча особистість на відміну від особистості незрілої, нетворчої може перетворити найтяжчі життєві обставини у плацдарм для формування нових «технік» життя, конструктивних життєвих стратегій. Вона не лише переживає неприємності, не лише страждає, а й сприймає їх як випробування, які навчають, дають необхідний досвід, загартовують [4].

Література

1. Лушин П.В. О психологии человека в переходный период: Как выживать, когда всё рушится / П.В. Лушин – Кировоград: КОД, 1999. – 204 с.
2. Василюк Ф.Е. Психология переживания. Анализ преодоления критических ситуаций / Ф.Е. Василюк – М.: Издательство Московского университета, 1984. – 356 с.
3. Началджян А.А. Социально-психологическая адаптация личности / А.А. Началджян – Ереван: АН Арм. ССР, 1988. – 262 с.
4. Балл Г.А. Понятие адаптации и его значение для психологии личности // Вопросы психологии. – 1989. – №1. – С. 92 – 100.

УДК 371.013.77 (043)

Мойсеєнко Р.М., кандидат педагогічних наук, доцент

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ПРОЦЕСУ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ УЧНІВ ПРОФІЛЬНОЇ ШКОЛИ

Одним з головних завдань сучасної освіти є створення найкращих умов для самопізнання, саморозвитку, самореалізації кожної особистості. У законодавчих, нормативних документах, зокрема, у Концепції профільного навчання в старшій школі визначено, що загальноосвітні заклади мають забезпечити різнобічний розвиток індивідуальності на основі виявлення задатків і здібностей, формування ціннісних орієнтацій, задоволення інтересів та потреб, формування свідомого вибору професії, створення умов для їх професійного самовизначення [1]. Побудова шкільної освіти має бути осучаснена таким чином, щоб старшокласники могли швидко адаптуватися у самостійному житті, використовувати свій потенціал у професійному та особистісному вимірах на основі розвитку творчих здібностей [2]. Профільне навчання має забезпечити умови для якісної освіти старшокласників у відповідності з їх індивідуальними нахилами, здібностями і потребами з метою формування в них орієнтації на майбутню професійну діяльність. Реалізація завдань профільного навчання здійснюється на основі диференціації і індивідуалізації, що передбачає забезпечення умов для добровільного вибору учнями профілю навчання.

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ ТА ОСВІТИ**

**Збірник матеріалів
XIX підсумкової науково-практичної конференції
викладачів**

03 лютого 2017 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора,
К.В. Балабанова*

МАРІУПОЛЬ – 2017

УДК 061.3 (063)
ББК 94.3я 431

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XIX підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2017. – 344 арк.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол №10 від 02.02.2017)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., доктор політичних наук, професор

Члени редколегії: Булатова О.В., д.е.н., проф.; Безчотнікова С.В., д.філол.н., проф.; Грачова Т.М., к.пед.н., доц.; Косенко Ю.М., к.пед.н., проф.; Омельченко В.Я., д.е.н., проф.; Павленко О.Г., к.філол.н., доц.; Почепцов Г.Г., д.філол.н., проф.; Толпежніков Р.О., д.е.н., доц.; Соколова І.В., д.пед.н., проф.; Слющинський Б.В., д.соц.н., проф.; Чентуков Ю.І., д.е.н., проф.; Шепітько С.В., к.філол.н., проф.

Збірник містить матеріали XIX підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 03 лютого 2017 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, літературознавства і культурології, філології, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

***Редакція не несе відповідальності за авторський стиль праць,
опублікованих у збірнику***

Голоцукова Ю.О. СТРУКТУРА ЯДРОВОЇ ЗОНИ ФУНКЦІЙНО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ.....	270
Гусєва О.І. ЧОТИРИ СТИХІІ ТА ЛЮДИНА ЯК П'ЯТИЙ ЕЛЕМЕНТ ФРАЗЕОЛОГІЧНОЇ НОМІНАЦІЇ.....	273
Маслова Г.М., Струкова Н.В. ЛЕКСИЧНІ ЛАКУНИ В УКРАЇНСЬКІЙ, РОСІЙСЬКІЙ ТА ПОЛЬСЬКІЙ МОВАХ.....	275
Педченко О.В. КОНЦЕПЦІЯ ЛЮБОВІ У ФІЛОСОФІЇ І ПОЕЗІЇ ВОЛОДИМИРА СОЛОВ'ЙОВА.....	276
Ситникова О.В. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ВИВЧЕННЯ ВНУТРІШНЬОГО ЛЕКСИКОНУ ЛЮДИНИ: ДОСВІД СКЛАДАННЯ СЛОВНИКА ПРЕДСТАВНИКІВ РОСІЙСЬКОЇ ЕТНОЛІНГВОКУЛЬТУРИ.....	278

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Генералова О.М. ПРОЯВ ФЕНОМЕНУ КОНФОРМІЗМУ У МІЖОСОБИСТІСНИХ ВІДНОСИНАХ.....	281
Кашкарьова Л.Р. ФЕНОМЕН ВНУТРЕННЕГО РЕБЕНКА В ЮНГІАНСКОМУ ПСИХОАНАЛІЗЕ.....	283
Кулікова А.О. ОСОБЛИВОСТІ КРИЗОВОГО СТАНУ ОСОБИСТОСТІ.....	285
Мойсєєнко Р.М. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ПРОЦЕСУ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВОЗНАЧЕННЯ УЧНІВ ПРОФІЛЬНОЇ ШКОЛИ.....	286
Павленко О.В. ЦІНІСНО-СМИСЛОВА СТРУКТУРА ЯК КОМПОНЕНТ ПЕРСПЕКТИВИ ВЛАСНОГО ЖИТТЯ ОСОБИСТОСТІ.....	288
Павленко Є.А. РУХОВА АКТИВНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	291
Попович О.В. ЖИТТЄТВОРЧІСТЬ ЯК ПРАКТИКА РОЗШИРЕННЯ ЖИТТЄВОГО СВІТУ ОБДАРОВАНОЇ ДИТИНИ.....	293
Стуліка О.Б. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ КОМФОРТНОГО СЕРЕДОВИЩА В ПЕДАГОГІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ.....	294

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ ГРЕЦЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Гаргасва О.В. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КУЛЬТУРНОГО КОНЦЕПТУ <i>БАТЬКІВЩИНА / ПАТРІА</i> У БЕЗЕКВІВАЛЕНТНІЙ ЛЕКСИЦІ НОВОГРЕЦЬКОЇ МОВИ.....	297
Жабко К.О. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТІВ.....	298
Жарікова Ю.В. АНТРОПОЦЕНТРИЗМ ФРАЗЕОЛОГІЧНОЇ СЕМАНТИКИ.....	300
Кіор Р.В. ОБРЯДОВА ТЕРМІНОЛОГІЯ ПРИАЗОВСЬКИХ ГРЕКІВ.....	301
Кобилєнко Н.К. СИМВОЛІЗАЦІЯ ПЛОДІВ ДЕРЕВ У СЛОВ'ЯНСЬКІЙ ТА ДАВНЬОГРЕЦЬКІЙ МІФОЛОГІЇ.....	303
Рожкова І.Г. ДО ПИТАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИНТАКСИЧНОГО ЕЛІПСИСУ ЯК ЗАСОБУ КОГЕЗІЇ В РЕКЛАМНИХ ПОВІДОМЛЕННЯХ.....	304

СЕКЦІЯ

ЕЛЛІНІСТИЧНІ СТУДІЇ І ПЕРЕКЛАД

Аліпа Р.А. РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРЕКЛАДАЧА.....	306
Восвутко Н.Ю. ВИКЛАДАННЯ НОВОГРЕЦЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ / ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: МАГІСТЕРСЬКА ПРОГРАМА УНІВЕРСИТЕТУ ЛЕФКОСІЇ.....	307
Новицька О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АФОРИЗМІВ ПОЛІТИЧНОГО МОТИВУ.....	308
Пічахчи О.В. АФІКСАЛЬНІ ЗАСОБИ СЛОВОТВОРЕННЯ В ДИНАМІЦІ ОНОВЛЕННЯ ЛЕКСИКИ НОВОГРЕЦЬКОЇ МОВИ.....	309
Рябченко Е.В. МЕТАФРАЗЕОЛОГІЯ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ.....	311
Узун М.М. ДО ПИТАННЯ НОВОГРЕЦЬКОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ТЕРМІНОГРАФІЇ.....	312

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ ІТАЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ, ПЕРЕКЛАДУ ТА ЛІНГВОДИДАКТИКИ

Гапєєва І.В. ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АБРЕВІАТУР-НЕОЛОГІЗМІВ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	314
Грачова А.В. ІСТОРІЯ ГРАМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ АДВЕРБАТИВНОЇ ПРИРОДИ (НА МАТЕРІАЛІ ІТАЛІЙСЬКОЇ І АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ).....	316
Кумуржи Е.С. LINGUA E DIALETTO.....	318